

186. Alázat a legszebb erény...

1. A - lá - zat a leg-szebb e-rény, Ez sze-rez tiszt - tes-sé-get,

Lel - ki dísz az if - jú él - tén, S é - kí - ti a vén-sé - get;

Bár ez e - rényt nem di - csé-rik, Kik a di - cső - sé - get né - zik,

Töb - bet ér, mint a - rany, kincs, Föl - dőn en - nél drá - gább nincs!

2. Jézusunk alázatos volt, Elhagyta dicsőségét,
Hirdette az igazságot És az Úr békességét;
Nem találni életében Hiúságot semmiképpen,
Azért szól hozzám s hozzád: Alázatot tanulj hát!

3. Ki a - lá - zat - ra tö - rek - szik, Az ked - ves min - den - ki - nek;

5. Ki ma - gas - ra nem i - gyek - szik, Azt Is - ten se - gí - ti meg,

9. Mert az a - lá - zat az Úr - nak Min - dig tet - szett és mind - an - nak,

13. Ki Is - ten út - ján mé - gyen S Jé - zus sze - re - te - té - ben.

4. Nagy áldást ad az alázat, És kegyelmét Istennek.

Ez őrzi a lelki házat, S ki ez erényt szerzi meg,
Az boldogul tetteiben, És ékes az ő lelkében,
Hit, remény és szeretet Lakja az ilyen szívet.

5. Az alázat ajándékát, Mely a lélek gyümölcse,
Bárki elnyerheti tehát, Csak hű szívvel keresse.
Hol megalapozott a hit, Az alázat ott gyarapszik;
Azon már nyilvánvaló, S Krisztus Lelke látható!

6. Alázatos leszek tehát, És mindinkább szelíddé,
Szívem alázatosságát Teszem tetteim elé;
Ezt mutassa az életem, Beszédem s cselekedetem;
Csak Istennek Szentlelke Ad erőt a szívembe!
7. Az alázatost követi Isten kegye itt is már,
Jutalmát a mennyben nyeri, S rá ott öröm s béke vár.
Fénylik majd ott az alázat, És nyer koronát, jutalmat;
Amit alig becsültünk, Boldogságot hoz nekünk.